

MANIDHANA EYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VII - INDIAN NATIONAL MOVEMENT

மவுண்ட்பேட்டன் திட்டம்

இந்தியாவின் கடைசி வைஸ்ராய், லார்ட் மவுண்ட்பேட்டன், ஜூன் 1947 இல் ஒரு முன்மொழிவை முன்வைத்தார், அதன் கீழ் மாகாணங்கள் சுதந்திர வாரிசு மாநிலங்களாக அறிவிக்கப்படும் மற்றும் அரசியலமைப்புச் சபையில் சேரவோ அல்லது சேராமல் இருக்கும். மவுண்ட்பேட்டன் இந்தியாவிற்கு வருவதற்கு முன்பே பிரிவினையுடன் சுதந்திரம் என்ற சூத்திரம் பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

டொமினியன் அந்தஸ்து வழங்குவதன் அடிப்படையில் (பிரிந்து செல்லும் உரிமையுடன்) அதிகாரத்தை உடனடியாக மாற்றுவது ஒரு குறிப்பிடத்தக்க கண்டுபிடிப்பாகும், இது உண்மையில் வி.பி.மேனனால் பரிந்துரைக்கப்பட்டது. இது ஒரு புதிய அரசியல் கட்டமைப்பிற்கான அரசியலமைப்புச் சபை உடன்படிக்கைக்காக காத்திருக்க வேண்டிய தேவையை நீக்கியது.

வரலாறு:

அதிகாரத்தை சுமுகமாக மாற்றுவதை உறுதி செய்வதற்காக, மவுண்ட்பேட்டன் பிரபு இந்தியாவிற்கு இறுதி வைஸ்ராயாக வந்தபோது அப்போதைய பிரிட்டிஷ் பிரதம மந்திரி கிளெமென்ட் அட்வால்ட் பொறுப்பு வழங்கப்பட்டது. மே 1947 இல், மவுண்ட்பேட்டன் மாகாணங்களை சுதந்திரமான வாரிசு நாடுகளாக அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்தார் மற்றும் அரசியலமைப்புச் சபையில் பங்கேற்கவோ அல்லது பங்கேற்காதோ விருப்பத்தை வழங்கினார். இந்த தந்திரம் "டிக்கி பறவை திட்டம்" என்று அறியப்பட்டது.

ஜவஹர்லால் நேரு (பிறப்பு நவம்பர் 14, 1889), திட்டத்தை அறிந்தவுடன், அதை கடுமையாக எதிர்த்தார், இது தேசத்தின் பால்கனைசேஷன் ஆகும் என்று வாதிட்டார். இதன் விளைவாக இந்த உத்தி திட்டம் பால்கன் என அறியப்பட்டது. வைஸ்ராய் பின்னர் ஜூன் 3 திட்டத்தை கொண்டு வந்தார், மற்றொரு உத்தி. இதுவே இந்திய விடுதலைக்கான கடைசி செயல் திட்டமாகும். மவுண்ட்பேட்டன் திட்டம் என்பது அதற்கு மாற்றுச் சொல்.

ஜூன் 3 திட்டமானது, பிரிவினை, சுயாட்சி, இரு நாடுகளுக்கும் இறையாண்மை மற்றும் தங்கள் சொந்த அரசியலமைப்புகளை இயற்றும் திறன் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் போன்ற சமஸ்தான நாடுகளுக்கு பாகிஸ்தான் அல்லது இந்தியாவுடன் இணைவதற்கு இடையே தேர்வு வழங்கப்பட்டது. இந்தத் தேர்வுகளின் விளைவுகள் புதிய நாடுகளுக்கு நீண்ட காலம் நீடிக்கும்.

இந்த உத்தியை காங்கிரஸ் மற்றும் முஸ்லிம் லீக் இரண்டும் அங்கீகரித்துள்ளன. அதற்குள் காங்கிரசும் தவிர்க்க முடியாத பிரிவினையை ஏற்றுக்கொண்டது. இந்த மூலோபாயம் இந்திய சுதந்திரச் சட்டம் 1947 மூலம் செயல்படுத்தப்பட்டது, இது பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு ஜூலை 18, 1947 அன்று அரசு ஒப்புதலைப் பெற்றது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VII - INDIAN NATIONAL MOVEMENT

ஏற்பாடுகள்:

பிரிட்டிஷ் பாகிஸ்தானும் இந்தியாவும் இந்தியாவில் இருந்து உருவாகும் இரு நாடுகளாக இருக்க வேண்டும். முஸ்லிம்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தும் பகுதிகள் அரசியலமைப்புச் சபையின் முன்மொழியப்பட்ட அரசியலமைப்பிற்கு உட்பட்டது அல்ல (இவை பாகிஸ்தானாக மாறும்). முஸ்லிம்களைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட பிராந்தியங்களுக்கான தனியான அரசியலமைப்புச் சபையின் பிரச்சினை இந்த மாகாணங்களால் தீர்மானிக்கப்படும். இத்திட்டத்தின்படி, வங்கம் மற்றும் பஞ்சாப் மாநிலங்களின் சட்டமன்றக் குழுக்கள் கூட்டப்பட்டு, பிரிவினைக்கு ஒப்புதல் அளித்தன. இதன் விளைவாக, இந்த இரண்டு மாகாணங்களையும் மத அடிப்படையில் பிரிக்க முடிவு செய்யப்பட்டது.

இந்திய அரசியல் நிர்ணய சபையில் சிந்து பங்கேற்பது குறித்து சிந்துவின் ஆளும் குழு முடிவெடுக்கும். பாகிஸ்தான் செல்வது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. எந்த ஆதிக்கத்தில் சேர வேண்டும் என்பதை தேர்வு செய்ய, NWFP (வட-மேற்கு எல்லைப்புற மாகாணம்) வாக்கெடுப்பு நடத்த இருந்தது. NWFP பாகிஸ்தானில் சேரத் தேர்ந்தெடுத்தது, அதே நேரத்தில் கான் அப்துல் கஃபர் கான் வாக்களிப்பைப் புறக்கணித்து மறுத்தார்.

காங்கிரஸ் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட இந்தியாவை ஒப்புக்கொண்டதால், அவர்களின் மற்ற கோரிக்கைகள் அனைத்தும் பூர்த்தி செய்யப்படும், பின்வருவன உட்பட: சமஸ்தானங்களுக்கு சுதந்திரம் நிராகரிக்கப்பட்டது; அவர்கள் இந்தியா அல்லது பாகிஸ்தானில் இணைவார்கள்; வங்காளத்திற்கான சுதந்திரம் நிராகரிக்கப்பட்டது; ஹைதராபாதை பாகிஸ்தானுடன் சேர்ப்பது நிராகரிக்கப்பட்டது (இந்த நிலையில் மவுண்ட்பேட்டன் காங்கிரஸை ஆதரித்தார்); ஆகஸ்ட் 15, 1947 அன்று சுதந்திரம் வழங்கப்படும்; மற்றும் பிரிவினை நடந்தால் எல்லை ஆணையம் அமைக்கப்படும்.

சர் சிரில் ராட்கிளிஃப் தலைமையிலான பார்டர் கமிஷன், இரு நாடுகளின் வெளிப்புற எல்லைகளை தீர்மானிக்க உருவாக்கப்பட்டது. வங்காளத்திலும் பஞ்சாபிலும் இருந்து இரண்டு புதிய நாடுகளை உருவாக்கியதாக கமிஷன் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டது. சுதேச தேசங்கள் சுதந்திரமாக இருப்பதற்கு அல்லது பாகிஸ்தான் அல்லது இந்தியாவுடன் இணைவதற்கு விருப்பம் இருந்தது. இந்த நாடுகள் இனி பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் இல்லை.

பிரிட்டிஷ் மன்னர் தன்னை "இந்தியாவின் இளவரசர்" என்று குறிப்பிடுவதை நிறுத்தினார். புதிய ஆதிக்கப் பிரதேசங்கள் நிறுவப்பட்ட பிறகு பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தால் எந்தச் சட்டத்தையும் இயற்ற முடியவில்லை. புதிய அரசியலமைப்புகளை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முன்னர், அவரது மாட்சிமையின் பெயரில் உள்ள மேலாதிக்கங்களின் அரசியலமைப்புச் சபைகளால் இயற்றப்படும் எந்தவொரு சட்டத்திற்கும் கவர்னர்-ஜெனரல் தனது ஒப்புதலை வழங்குவார். அரசியலமைப்பு தலைவர் பதவி கவர்னர் ஜெனரலுக்கு உயர்த்தப்பட்டது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VII - INDIAN NATIONAL MOVEMENT

அம்சம்:

முஸ்லிம்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தும் பகுதிகள் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு உட்பட்டதாக இருக்காது. வங்காளம் மற்றும் பஞ்சாப் மாநிலங்களைப் பிரிப்பதும், அரசியலமைப்புச் சபையில் யார் பணியாற்றுவது என்பதும் அந்தந்த சட்டமன்றங்களால் தீர்மானிக்கப்படும். மவுண்ட்பேட்டன் திட்டத்தில் முஸ்லிம்கள் பெரும்பான்மையாக உள்ள மாகாணங்கள் தனியான அரசியல் நிர்ணய சபையை அமைப்பதா என்பதை தீர்மானிக்கும்.

ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் ஒரு எல்லைக் கம்யூனிசம் இறுதி வரையறுப்புக் கோடுகளைத் தீர்மானிக்கும். வரவிருக்கும் அரசியல் நிர்ணய சபையில் சேர்வது அல்லது தற்போதைய அரசியலமைப்பில் நீடிப்பது குறித்து சிந்து சட்டமன்றம் முடிவு செய்யும். ஆகஸ்ட் 15, 1947க்குள் இந்தியாவுக்கு அதிகாரம் வழங்குவதே இலக்கு.

முக்கிய உட்பிரிவுகள்:

மிகவும் வேதனையான மற்றும் அதிர்ச்சிகரமான வரலாற்று நிகழ்வுகளில் ஒன்றான இந்தியப் பிரிவினையும் நிச்சயமற்ற முடிவைக் கொடுத்தது. இந்த விதியை மவுண்ட்பேட்டன் திட்டத்தில் சேர்ப்பதன் மூலம், ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் இருந்து இந்திய சுதந்திரத்திற்கு மாறிய காலத்தில், சமூகம் அல்லது மதம் சார்ந்த எந்த பாகுபாடும் இருக்காது என்பது உறுதி செய்யப்பட்டது. மவுண்ட்பேட்டன் பிரிவுவின் திட்டத்தின்படி, நியாயமான காலம் கடந்து, பதற்றம் தணிந்த பிறகு, இந்தியாவை பிரிக்க வேண்டும். கூடுதலாக, இது பாகிஸ்தானிலோ அல்லது இந்தியாவிலோ இருக்க விரும்புவர்களை மதிக்கும் விதத்தில் செய்யப்பட வேண்டும்.

நன்மைகள்:

அது பாகிஸ்தானை நிறுவியது, இந்தியாவுக்கு அதன் சுதந்திரத்தை வழங்கியது மற்றும் முன்னர் போரில் ஈடுபட்டிருந்த இரு நாடுகளுக்கிடையே சமாதானத்திற்கு வழி வகுத்தது. ஜூன் 1948 இல் ஆங்கிலேயரிடம் இருந்து இந்தியத் தலைவர்களிடம் அதிகாரம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இந்திய அரசாங்கம் ஏற்கனவே நிலையற்றதாக இருந்த காலகட்டத்தில், மவுண்ட்பேட்டன் திட்டம் இந்தியா தனது சுதந்திரத்தை அமைதியாக அடையும் என்பதை உறுதி செய்தது. இதன் விளைவாக இந்தியாவில் இந்துக்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் இடையிலான மோதல் தவிர்க்கப்பட்டது.